Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobkyně: V. O., zastoupené Mgr. Marcelou Valtrovou, advokátkou se sídlem Černošice, Školní 1238, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. Schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 8. 2004, čj. 24 Az 1548/2003 - 42,

takto:

I. Kasační stížnost se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Kasační stížností, zaslanou krajskému soudu faxem dne 2. 11. 2004 a téhož dne předanou k poštovní přepravě, se žalobkyně jako stěžovatelka domáhá zrušení shora označeného rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 9. 6. 2003, čj. OAM 281/LE-L12-HA08-2003. Tímto (posledně uvedeným) rozhodnutím nebyl stěžovatelce udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky a zároveň bylo vysloveno, že se na ni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu, v platném znění. Rozsudek krajského soudu vycházel ze skutečnosti, že nic ze správního spisu nenaznačuje, že by se žalovaný nezabýval věcí žalobkyně odpovědně a svědomitě, a protože žalobkyně uvedla tuto námitku zcela obecně, soud se jí dále nezabýval.

Ze správního spisu vyplynulo, že napadený rozsudek byl stěžovatelce doručován do vlastních rukou v souladu s § 46 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), § 42 odst. 5 s. ř. s. dne 24. 9. 2004, a to na adresu P. S. p. R., S. p. R., M. 4. Vzhledem k tomu, že na uvedené adrese nebyla stěžovatelka zastižena a nebylo zjištěno, že se na této adrese nezdržuje, písemnost byla uložena na poště a stěžovatelka byla vhodným způsobem vyzvána, aby si ji vyzvedla. Podle § 46 odst. 4 o. s. ř., § 42 odst. 5 s. ř. s. nevyzvedne-li si adresát zásilku určenou do vlastních rukou do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Označený rozsudek byl uložen na poště v pátek 24. 9. 2004, poslední den lhůty k vyzvednutí písemnosti připadl na pondělí 4. 10. 2004. Za den doručení napadeného rozsudku se

tedy považuje pondělí 4. 10. 2004. Skutečnost, že stěžovatelka uvedený rozsudek převzala až dne 19. 10. 2004, je právně bezvýznamná.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty a podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení, tedy pondělí 4. 10. 2004. Poslední den lhůty připadá na pondělí 18. 10. 2004, kdy také lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost zaslaná krajskému soudu faxem až dne 2. 11. 2004 a téhož dne předaná k poštovní přepravě, tedy byla podána opožděně.

Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s. odmítl.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné

V Brně dne 15. 2. 2005

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu